

Novice iz španske državljanske vojne

Zadnjič smo poročali o doslej najvažnejšem dogodku v dolgotrajni španski državljanski vojni, o padcu največjega španskega pristaniškega mesta Barcelone, ki je postala prestolnica nacionalne Španije.

Francove armade čistijo Katalonijo

Rdeči so prepustili Barcelono Francovim armadam brez v španski vojni običajnih pouličnih bojov. Zmagovalci so koj po zasedbi Barcelone nadaljevali s čiščenjem Katalonije, iz katere bežijo preostanki poraženih rdečih proti Franciji in tira jo pred seboj civilno prebivalstvo. General Franco je izjavil, da se ne bo zgodilo nobenemu Kataloncu kaj žalega, če se mirno preda. Kljub tej izjavi pa divja rdeča sodrga proti francoski meji in sili v francoska begunska taborišča civiliste. Pri umiku iz Katalonije se rdeči le tu in tam postavljajo nacionalistom po robu, da krijejo pobeg.

Francove armade so z bliskavico na pragonu bežečih, da bi zajele čim več rdečih vojakov, kateri skušajo pribežati v Francijo in od tam bodo zopet silili nazaj v Španijo k obrambi Madrida, Valencije in drugih postojank, katere še držijo komunisti, dasi so bili odločilno poraženi v Kataloniji.

Ko bo Katalonija očiščena rdeče nadloge in bodo nacionalne čete zasedle mejo napram Franciji, se bodo vrgle vse Francove vojne sile, da zagospodarijo nad Madridom in zmagovito zaključijo nad dveletno državljansko klanje in uničevanje.

Francija je že v stiku z generalom Francom

Največji zagovornik in vsestranski podpornik rdeče Španije je bila Francija, ki ni marala pod pritiskom levičarjev ničesar slišati o priznanju generala Franca kot vojujoče stranke. Šele zasedba Barcelone in popoln polom rdečih v Kataloniji je pripravil francosko vlado do tega, da išče stike z generalom Francom.

Spredej poročamo, da silijo iz Katalonije proti francoski meji se umikajoči rdeči na umik civilno prebivalstvo. Na tisoče in tisoče žensk, otrok ter starcev bi naj sprejela Francija v svoja begunska taborišča povsem po nepotrebnem, ker bi civilisti lahko ostali doma. Naval beguncev dela francoski vladi skrbi. Notranji francoski minister Sarraut je bil poslan na mejo, da prouči položaj radi prevelikega navala beguncev na licu mesta. Minister je v svojem glasilu pustil objaviti svoja opazovanja, katera so najslabše spričevalo za premagane rdeče voditelje. Rdeči generali, polkovniki in civilni voditelji prihajajo na francosko mejo v najbolj razkošnih avtomobilih, ki so natrpani s prtljago, uboga in k pobegu prisiljena deca z materami pa umira ob cestah vsled mraza in pomanjkanja. Rdeči kolovodje so po trditvi omenjenega lista francoskega notranjega ministra navadni tolovaji brez srca. Opisane razmere so odprle francoski vladi toliko oči, da je že poslala bivšega prosvetnega ministra in notorja Leona Berarda v Burgos, da topi v stik z vlado generala Franca. Dalje se je obrnila francoska vlada na

Pažnja Vas varuje razočaranja

Zelo že pri nakupu Aspirin tablet pazite na »Bayer«-jev križ, kajti brez tega znaka ni Aspirin.

ASPIRIN
TABLETE

Oglaš. reg. pod št. brojem 32608 od št. št. 1938.

80 letnega nadškofa in kardinala Baudrillata, da prevzame nekako izredno veleposlaništvo Francije pri generalu Francu.

Kako pišejo ...

»Večernik« v Mariboru tudi v novem lastništvu kaj rad odpira svoje predale člankom, ki naj služijo proslavi svobodomiselnosti in z njo združenemu napadu na klerikalizem (v resnici: krščanstvo), cerkvenost itd., ki pa vsled vsebinske nestvarnosti in nedostatnosti svojega namena ne dosegajo. Tak članek je nedavno v »Večerniku« objavil g. dr. Igor Rošina, advokat v Mariboru. Zavihtel se je na konja ter se hrabro zagnal proti klerikalizmu, cerkvenosti in cerkveni dogmatiki. Naposled pa se je skazalo, da živinčce, ki ga je zajahal, ni mlad, svež konjič, marveč staro

kljuse, ki je že večkrat bilo rabljeno za take posle. Če se s tem člankom pečamo v nekaterih stavkih, je razlog v tem, ker je g. dr. Igor Rošina eden izmed idejnih voditeljev liberalne kmetijske mladine. Vitez svobodomiselstva hrabro maha v svojem članku zoper »tercijalke, ki so vendar notorno žleht babe in kojih polovica nebeškega kraljestva videla ne bo«. Ali ni to mahanje zoper tercijalke podobno počenjanju slovitega španskega viteza v njegovi borbi zoper veterne mline? Gospod člankopisec nekam prezirljivo sodi o ljudski veri kot veri preprostega človeka, »reveža z ljud-

Največja zvezda na nebu

Zvezdoslovec Struwe Oton je s svojimi raziskovanji izmeril in ugotovil, da je spremeljevalec zvezde »Epsilon Aurigae« največja doslej znana zvezda na nebu. Doslej je na raziskanem nebu za največjo zvezdo veljala zvezda »Antares« v ozvezdju Skorpiona, rdeča zvezda prve velikosti. Nova velikanca na nebu je za presto oklo seveda nevidna, ker sveti samo z infrardečimi žarki. Odkriti jo je bilo mogoče samo na ta način, da v gotovih razdobjih zakriva luč svojega meseca, ki ga obkroža. Odlikuje se pa ta zvezda po svojem neizmerno velikanskem premeru. V merah planetnega sistema, po katerem je sonce v središču, bi ta zvezda s svojim obsegom se-

V mrežah greha

5

Zganje ga je žgalo po grlu, ker ni bil pivce. Sedaj mu je vendar dobro storilo, ker ga je pogrelo in mu vlilo veselo razpoloženje.

»Dajte še en kozarček!« je naročil.

Potem je še izpil čašo piva.

Z zanimanjem je opazoval ljudi, ki so bili v točilnici. Debelega natakara, ki je imel velike brke in drobne svinjske oči. Lastnika Kazimira, ki ga je prejšnji dan videl v klubu. Sedaj je bil drugače oblečen. Na sebi je imel siv spomladanski suknjič in svetel klobuk. Tako je hodil po točilnici gor in dol ko človek, ki se zaveda, da nekaj pomeni. Štefan ga je opazoval.

Čim več je pil, tem manj se mu je dopadel Kazimir. Kako je mogoče, da ima tak ošaben, praznoglav norec točilnico, pošteni ljudje se pa morajo v tovarnah ubijati? Zelel je, da bi mu Kazimir rekel kaj žaljivega, da bi se potem lahko zagnal vanj. Toda Kazimir ga niti ni pogledal. Nekaj časa je hodil med pivci in se razgovarjal s tem in onim, potem pa je odšel.

Štefan je še nekaj časa sedel. Na Nino je mislil. Jezilo ga je, da se je tako neumno z njo sprl.

Okrog polnoči je zapustil točilnico. Z negotovimi koraki je taval proti domu.

4.

V Nini je vrelo radi Štefanovega grdega postopanja. Najbolj jo je to mučilo, da se fant ni vrnil prosit odpuščanja. Nezaslišano! Saj je prava zver! Nima srca, to je gotovo.

Nekaj časa je čakala. Ko je videla, da se Štefan ne bo vrnil, ga je glasno začela zmerjati. Hitela je domov. Njena zagrenjenost je vse bolj naraščala. Ko je prišla domov, je že jokala.

Mati je v kuhinji pomivala posodo. Nina se je hotela izogniti izpraševanju, zato se je vsedla h klavirju in je začela igrati. Štefana je hotela pregnati iz srca. Najprej je igrala neki psalm. Tega ni storila iz pobožnosti, marveč radi tega, ker je imel psalm mogočno melodijo. In ona je hotela nekaj mogočnega, viharnega. Klavir že dolgo ni bil uglašen in ni imel niti enega čistega glasu, a to ni motilo Nine, ki ni imela razvajenih ušes. Sedanjemu duševnemu razpoloženju pa je itak bolj odgovarjalo nesoglasje. Ko je igrala, se ji je zdelo, da brca in tolče Štefanovo, na tleh ležeče truplo. Polagoma se je vendar pomirila. Štefan je izginil izpred njenih oči. Njeno domišljijo so napolnili spomini iz otroških let.

Nina je neutrudljivo igrala. Psalmu je sledila neka narodna melodija. Potem je igrala odlomke iz neke mazurke, nazadnje pa je začela igrati svojo najljubšo pesem »Srca in cvetlice«. Njena jeza se je že razkadila in je tiho, z občutkom igrala. Prikazala se ji je Stanislavova slika. Kak lepe lase

skošolsko izobrazbo, skozi stoletja odvajanja samostojno misliti, z dolgo privzgojevanim čutom manjvrednosti. Ali g. pisec tako tudi govori pred kmetijsko mladino, ki je vendar tudi izšla iz krogov »z dolgo privzgojevanim čutom manjvrednosti«? Vitez svobodomiselstva izpoveduje svoje pojmovanje vere in krščanstva takole: »Ustanovitelj krščanskega nauka sam se je obračal neposredno na posameznega človeka, na njegovo individualno dušo in postavil njegovo osebnostno vest neposredno Bogu nasproti.« To bi torej bilo neko krščanstvo brez cerkve in duhovnikov. S

to svojo trditvijo se je vitez svobodomiselstva razkrinkal kot nekakega pismarja nekakega posebnega krščanstva. Kristusovo krščanstvo pa to ni. Mi bi g. pismarja opozorili samo na eno mesto sv. pisma. To so besede Jezusa Kristusa, včlovečenega Sina božjega, apostolom in njihovim naslednikom škofom in duhovnikom: »Katerim grehe odpustite, so jim odpušteni; katerim jih zadržite, so jim zadržani« (Jan 20, 23). Ni torej pravega krščanstva brez cerkve in duhovnikov, pa bilo to nekaterim prav ali ne bilo!

Po krščanskem svetu

Komunizem v praksi. Predsednik republikanske vlade v Španiji Negrin je visoko v časih ne samo v marksističnih, marveč tudi v frimasonskih in vobče vseh laž-svobodomiselnih krogih. Ob zlomu republikanske fronte v Kataloniji so ga marksistični in liberalni »ti« proslavljali kot junaka, ki je tak zlom lansko leto preprečil. Ko se je namreč začela že lansko leto rdeča fronta lomiti ter so vojaki jeli bežati na vse strani, se je rdeči predsednik z revolverjem v roki postavil pred bežeče ter jih pognal nazaj v njihove položaje. Vojaki so se morali dalje bojevati, trpeti in prelivati svojo kri, predsednik Negrin pa je pridno nabiral premoženje. Ko je pred padcem Barcelone rdeči predsednik zbežal iz mesta, je v naglici pozabil na svojo tajno blagajno. Ko so jo potem nacionalistični zmagovalci pregledali, so našli v njej samega nakita v vrednosti 50 milijonov pezeta. S to vsoto bi si rdeči predsednik lepo »nakitil« svojo denarnico. V predsednikovem stanovanju so tudi našli ogromen kovčeg, v katerem je bilo za več milijonov tujega denarja in mnogo biserov. Med dragocenimi predmeti je bila najdena tudi dragocena zlata ovratnica iz Marijine cerkve v Toledu, nekaj zlatih kelihov, zlate zapestnice in ovratne verižice, ki so visele

kot darila vernikov po raznih znamenitih Marijinih svetiščih. Med dragocenostmi, ki so jih našli v Negrinovem kovčegu, sta tudi dve zlati Marijini kroni, najbrž tudi iz Marijine cerkve v Toledu. To dokazuje, da je rdeči voditelj Negrin zelo praktičen komunist, ki si je znal nagrabiti ogromno premoženje, delavce in druge preproste ljudi pa je pahnul v nedopovedno bedo, pomanjkanje in trpljenje.

V Lurdu ozdravela protestantka. Lurški list »Journal de la Grotte« je priobčil izjavo tamošnjega zdravniškega urada, da je 20 letna protestantka Germana Bristen 6. septembra 1937 v Lurdu čudežno ozdravela. Doma je iz Cateaua v severni Franciji. V mesecu marcu 1935 je v delavnici padla iz večje višine ter si hudo ranila levo koleno. Več mesecev je imela koleno v gipsu. Rana ni hotela zaceliti. V januarju 1937 je dobila vnetje rebrne mreže in nato tuberkulozo v kolenu. Kmalu so se tudi pojavili znaki sušice v ledvicah in na mehuru. Za operacijo je bila preslaba. Njen oče, ki je poslušal neko predavanje o Lurdu, je dobil, čeprav protestant, zaupanje v Marijo ter je pregovoril hčer, da poma v Lurd. Dne 4. septembra 1937 je odpotovala v Lurd ter morala vso pot ležati. V spremnem pismu njenega zdravni-

ka je bil stavek: »Bolezen je neozdravljiva, bolnica bo kmalu umrla.« Ko se je vršila 6. septembra procesija z Najsvetejšim, je Germana začutila ob blagoslovu nenadno olajšanje. Drugi dan je že mogla vstati in hoditi. Ko so jo nato v zdravniškem uradu pregledali, so ugotovili zdravniki samo znake bolezni. Koleno je zacelilo, tudi iz mehurja in ledvic je bolezen izginila. Od 6. septembra naprej Germana Bristen ni imela nobenih bolečin, ne vročine, ne kakšnih znakov bolezni. Dne 3. septembra 1938 so jo zdravniki v Lurdu spet pregledali ter izjavili, da je popolnoma zdrava. To čudežno ozdravljenje je dalo gospodični Bristen povod, da je prestopila v katoliško vero; njenemu zgledu je sledila vsa družina.

Hinduist — Marijin častilec. Hinduizem je stara indijska poganska vera, njeni pristaši pa so hinduisti. Tak hinduist je tudi Khan Bahadur, ki o njem poroča v »Glasniku Srca Jezusovega« (2. štev. 1939) znani slovenski misijonar v Indiji, jezuitski pater Stanko Poderžaj naslednjo zanimivost: Khan Bahadur je bil kapetan v kraljevi vojski v samostojni državi Džaspur. Čeprav je hinduist, je vendar otroško vdan častilec lurške Matere božje na misijonski postaji v Ghulengu. Khan Bahadur je nekega dne šel na lov. Gonjači mu pripodijo nevaren lovski predmet — orjaškega tigra. Zverina švigne mimo njega ter se zakadi proti neoboroženemu gonjaču. Da bi tigra odvrnil od gonjača, ga razdraži. Zverina skoči proti njemu. Še preden more ustreliti, ga zverina podere na tla. Eno šapo mu postavi na prsi, drugo na obraz, potem pa se neodločno ozira sem in tja. Zmedlo jo je silno vpitje, ki so ga zagnali gonjači. To priliko porabi Khan Bahadur ter stegne roko, da bi pograbil puško. Močno zgrabi in stisne, toda ne puško, marveč tigrovo nogo. Zdaj se zgodi nekaj, česar napadenec ni pričakoval. Tiger se še bolj splaši, odskoči ter v mogočnih skokih drvi mimo gonjačev v goščavo. Khan Bahadur je rešen preteče mu smrti. Čez nekaj časa pri-

ima! Potem je videla neumnega Antona, ki ga je bila v bolnici spoznala. Nato se je spomnila umrlega očeta. Nazadnje so njene misli pohitele h Kazimiru, ki ji je kupil klavir in je bil vzrok njenega in materinega prihoda v Pikerton.

Ninin oče je umrl zaradi opeklin, ki jih je bil dobil v tovarni. Ker je nesrečo po izpovedi očividcev sam povzročil, mati ni dobila pokojnine in je ostala brez pomoči. Lotila se je pranja, njo je pa dala v samostansko šolo. Tam je bila dve leti. Ko je sestra Marjeta videla, kako rada posluša klavirsko glasbo, ji je od prednice izposlovala dovoljenje za brezplačno učenje. S pridnostjo je toliko dosegla, da je dobila osnovne pojme o glasbi in je znala igrati lažje skladbe. V samostanu se je dobro počutila in je začela misliti na to, da bi za vedno ostala v njem.

Mati je medtem opustila pranje in otvorila kuhinjo. Ker sama ni zmagovala dela, je morala Nina zapustiti samostan. Življenje je bilo za njo nezno. Zdelo se ji je, da bo umrla brez klavirja. Poizvedovala je, kje bi dobila poceni klavir. Naposled je došla za klavir, ki bi ga dobila za petindvajset dolarjev. Mati ni pristala na kupčijo.

V tem času je bil med abonenti tudi natakaz Kazimir Pavlonis. Bil je varčen, ker je sanjal o tem, da bo s prihranki nekoč otvoril lastno točilnico. Njegovo vedenje je bilo neoporečno: hrano je točno plačeval, ni imel slabih navad. Ko je doznal za Ninino željo, se je ponudil, da ji na obročno odplačevanje kupi klavir. Mati je sprejela njegovo ponudbo

in tako se je Ninina želja izpolnila. Kako veselje! A kmalu je prišla tudi bridkost. Kazimir si je začel prilščati nad deklico, ki je takrat štela petnajst let, neke pravice. Vsiljivo se je smukal okrog nje, nazadnje pa je izjavil, da jo hoče imeti za ženo. Nina se je zgrozila. Dasi bi morala biti hvaležna Kazimiru, ga je vendar sovražila in zaničevala, zlasti od tistega dne, ko jo je nasilno poljubil. Iz ust mu je udarjal duh po tobaku in žganju, ki jo je dušil. Radi matere je sicer bila na videz prijazna nasproti njemu, a na močitev z njim niti ni mislila.

Sicer pa Nina sploh ni mislila na močitev. Prosta je hotela ostati in poučevati glasbo. Denar, ki ga je zaslužila, je skrbno hranila, ker je Kazimiru čimprej hotela vrniti ceno klavirja.

Nina je ravno začela igrati neki poljski narodni ples, ko so se vrata odprla in je Kazimir stopil v sobo s cigaro v ustih. Dekle se ni zmenilo za njegov prihod, marveč je kar naprej igralo. Mož se je vsedel poleg klavirja in molče opazoval Nino, ki se niti za hip ni ozrla vanj.

Kazimir je kadil in zadovoljno bulil v Nino. Misli si je, kako je lepa in sveža pri svojih dvaindvajsetih letih starosti. Prišel jo je med lepote, ki človeka že pri prvem srečanju omamijo, tako da več ne more pozabiti na nje. Bila je vitka, ravne postave, podolgovatega obraza, polnih, rdečih ustnic, velikih, očarljivih oči. Njen pogled je bil nedolžen, smeh ljubezniv. Človeku se je na prvi pogled zdelo, da ima otroka pred seboj, šele čez čas je moral ugo-

gla se na stotine milijonov kilometrov čez pot Saturna. Seveda pa je snov te zvezde, prav tako kakor tudi »Antares«, zelo lahka. Njena gostota je tako majhna, da je zvezda skoro prozorna in se vidi skozi njo. Je pa iz ioniziranega plina, ki je za gotove žarke neprehojen in jih odbija. Opaziti jo je mogoče samo z največjimi daljnogledi. Sedaj zvezdarne poskušajo, da bi jo dobile na infrardeče plošče. Temperatura na tem spremiljevalcu je zelo nizka, 750 stopinj pod ničlo, to je najnižja, ki je bila sploh kdaj merjena. Na površju zvezde »Epsilon Aurigae«, ki je sonce za tega spremiljevalca, pa znaša toplota nad 1000 stopinj.

Inserirajte!

de Khan Bahadur, ki je bil od tigra ranjen, v Gholeng počastit lursko Mater božjo ter se ji zahvalit za rešitev. »Samo

ona me je rešila, nihče drug kot ona: to je njegova iskrena izjava, ki jo vedno ponavlja.

Škof-misijonar umrl

Vsled izčrpanosti v prenapornem delu je 3. februarja po daljši in hudi bolezni v Gospodu zatisnil oči v ljubljanskem »Leonišču« Janez Fr. Gnidovec, škof škopljanski.

je podal v južno Srbijo v svojo prestolico v Prizren in pozneje v Skoplje.

V najtežavnejši službi misijonsko gorečega nadpastirja je vodil do prezgodnje smrti v naši državi najbolj obsežno škofijo, v kateri biva 40.000 katoličanov raznih narodnosti.

Na misijonsko delo je vabil in klical svetne duhovnike, sezidal je v Prizrenu lepo semenišče, zgradil je 11 večjih in manjših katoliških cerkva, obnovljene pa so bile vse do njegovega prihoda že obstoječe hiše božje.

Poleg duhovnikov so mu pomagali v misijonskem delu redovniki in redovnice.

Škof Gnidovec ni opravljal samo nadpastirske službe, ampak je bil škofiji kaplan, župnik in katehet.

PAZITE PRI
BATERIJAH
na znamko
CROATIA

Pri tolikem in najbolj naporsem delu je živel tako skromno ter obče zgledno, da so ga imeli celo nekatoličani za svetnika. V svoji škofiji in po Sloveniji je užival največji ugled in ga je vse ljubilo ter spoštovalo. Znana je bila škofova darežljivost, kateri ni poznal mej in je celo svojo obleko in perilo do zadnjega razdal ubožcem.

Po smrti so položili truplo svetniškega škofa na mrtvaški oder v ljubljanskem škofijskem dvorcu.

Pogreb pokojnega vladike se je vršil s vsemi slovesnostmi zadnji ponedeljek in so pričele pogrebne svečanosti ob desetih v cerkvi Srca Jezusovega.

Novice

Osebnosti

Novi banski svetniki. Mnogo banskih svetnikov je bilo pri zadnjih volitvah izvoljenih za poslance. Namesto teh so bili od notranjega ministra imenovani novi. V naši banovini je bilo razrešenih 14 članov banskega sveta in imenovanih 21 novih. V naslednjem prinašamo razrešene in nove banske svetnike za Štajersko in Slov. Kraljino. Razrešeni so bili: za mesto Celje Mihelčič Alojzij, posestnik in župan mesta Celje; za mesto Murska Sobota Bajlec Fr.,

odvetnik iz Murske Sobote; za brežiški okraj Tratnik Josip, župnik in duhovni svetnik v Rajhenburgu; za gornjegrajski okraj Steblovnik Martin, posestnik in župan občine Šmartno ob Paki; za mariborski okraj desni breg dr. Schaubach Franc, okrožni inspektor v pokoju in odvetnik v Mariboru; za ptujski okraj Janžekovič Al., posestnik iz Škerjancev. Na novo so bili imenovani naslednji člani banskega sveta: za mesto Brežice Lesar Josip, javni notar v Brežicah; za mesto Celje Golobranc Konrad, mestni arhitekt v Celju; za mesto La-

Spominska žarnica za Edisona

Na vrtu Edisonovega spomenika v Menlo parku v državi New Jersey v Združenih državah Sev. Amerike bo v kratkem zasvetila na čast slovitemu ameriškemu iznajditelju žarnica, ki so jo izgotovili v Corningovi tvornici stekla. Žarnica sestoji iz 164 steklenih kosov, ki so povezani z jeklenim ogrodjem. V tej veliki žarnici je prostora za 690 navadnih žarnic in za reflektor, ki ima 24 palcev v premeru. Reflektor bo služil tudi kot svetilnik za ladje v pristanišču. Svetlobno telo tehta šest ton. Spomenik je izvršila tvrdka, ki je izdelala prvo žarnico po Edisonovi zasnovi leta 1879.

toviti, da se za lepim obrazom ne skriva tako lepa duša. Toda Kazimiru ni bilo za dušo; njega je mamila dekletova telesna lepota.

Minilo je kakih deset minut. Nina je divje igrala, Kazimir pa jo je občudoval in vmes spuščal v zrak cele oblake dima.

Nina se je nenadoma sredi najbolj divjega tempa ustavila. Obrnila se je h Kazimiru, ga ljubeznivo pogledala in mu rekla:

»Kazimir, za eno uslugo bi vas rada prosila.«

»Kako? Prezirani Kazimir bi mogel izkazati kako uslugo lepi Nini?« je napol šaljivo, napol gorko vprašal Kazimir.

»Da,« je mirno nadaljevala Nina, ko da ne bi bila opazila gorčine v njegovem glasu. »Rada bi vas prosila, da bi nekemu fantu nekoliko premikastili kosti zaradi mene.

Kazimira je začela stvar zanimati.

»Komu pa?« je začudeno vprašal.

»Štefanu Kmicicu, ki je zaposlen v tovarni za gumbe.«

»Kaj pa je storil?« se je mož hipoma zresnil.

»Veste... žalil me je... in bi rada, da bi ga vi nabili,« je mencala Nina.

Na Kazimirjevem dolgem obrazu sta se borili jeza in zadovoljnost. Na Kmicica je bil jezen. Zadovoljnost pa je čutil zaradi dejstva, da se je Nina obrnila nanj s prošnjo.

»No, le čakaj!« je stisnil pesti, kakor da bi že pred seboj imel ubogo žrtev. »Tako mu zdrobim ko-

sti, da bo moka iz njih... Poznam ga. Toda povej, kaj ti je storil?«

»Ne brigajte se za to! Žalil me je pač. Ali to ni dovolj?«

»O, pač! Ubijem ga!« je on divje zavpil.

Nina je stopila k njemu, mu položila roke na ramena in ga pogledala tako mamljivo kakor je le mogla.

»Ne! Ne ubijte ga!« je priliznjeno déla. »Samo to mu storite, za kar vas prosi vaša mala Nina. Nabijte ga. To bo dovolj!«

»Kakor želiš,« je mehko odvrnil Kazimir, ki je bil ves srečen, ko je na svojih ramah čutil dekletove roke. Preden se je prav zavedel, kaj se godi, se je Nina sklonila k njemu in ga poljubila. Nato je hitro odskočila in ko jo je hotel ujeti, je skočila za stol.

Nekaj časa sta molčala, nakar se je Nina oglašala:

»Kazimir, vi ste zelo dober človek!«

»Zakaj potem nočeš postati moja žena? Ali hočeš, da bom vse življenje čakal nate?«

»Ne bom se možila... Vi ste res lep, močan, dober človek in se mi dopadate, toda ne morem si vas predstavljati kot svojega moža...«

»Če se ti res tako dopadem, zakaj potem hodi vedno z drugimi? V torek si bila na plesu...«

Nina se je sladko smejala.

»Ali včasih ne grem tudi z vami? Ali bi sme hoditi samo z vami?«

ško Deželak Ivan, posestnik v Laškem; za mesto Murska Sobota Hartner Ferdinand, veleposestnik in župan občine Murska Sobota; za mesto Ormož Sadravec Peter, industrijalec iz Ormoža; za mesto Ptuj Malešič Peter, notar v Ptuj; za mesto Slov. Bistrica Kac Franc, trgovec iz Slov. Bistric; za mesto Slovenjgradec Smolčnik Ivan, trgovec iz Slovenjgradca; za mesto Šoštanj Novak Marko, zasebni uradnik iz Šoštanja; za brežiški okraj Kržišnik Ludovik, trgovec in posestnik iz Rajhenburga; za gornjegrajski okraj Remše Fortunat, posestnik in ravnatelj tovarne barv v Mozirju; za mariborski okraj desni breg Kolman Josip, posestnik in župan občine Slivnica; za lujski okraj Prelog Franc, posestnik iz Zagojčev.

Duhovniške vesti. Za častnega konzistorialnega svetovaleca sta bila imenovana gg. dr. Franc Lukman, lavantinski častni kanonik, vseuč. profesor v Ljubljani, in Ignacij Škamlec, kn.-šk. duhovni svetovalec, župnik in dekan pri Sv. Andražu v Haložah. Za kn.-šk. duhovne svetovalce so bili imenovani gg.: dr. Janez Janžekovič, vseuč. docent v Ljubljani; Alojzij Skuhala, župnik na Hajdini. — Umeščen je bil za župnika v Veliki Polani g. Daniel Halas, kaplan v Dolnji Lendavi. — Postavljeni so bili gg.: Alojzij Vrhnjak, župnik v Ribnici na Pohorju, za soprovizorja pri Sv. Antonu na Pohorju; Anton Ravšl, vikar-pomočnik v št. Ilju v Slov. goricah, za provizorja istotam; Rajmund Bratanič, župnik v Majšpergu, za soprovizorja v Stoprah. — G. Jožefu Tratnik se je poverila uprava župnije Rajhenburg. — Nastavljeni so bili za kaplane: minoritska duhovnika p. Štefan Savinšek v št. Janžu na Drav. polju in p. Jozafat Jagodič na Gornji Polskavi, oba z delokrogom pri Sv. Petru in Pavlu v Ptuj; gg. semeniški duhovniki Štefan Györköš v Dolnji Lendavi, Janko Kotnik pri Sv. Juriju ob Ščavnici, Ludovik Lajnšek v Gornji Lendavi. — Prestavljeni so bili gg. kaplani: Ferdinand Potokar od Sv. Jurija ob Ščavnici k Sv.

Marjeti ob Pesnici z delokrogom veroučitelja na državni realni gimnaziji v Mariboru; Franc Štukovnik iz Beltince k Mali Nedelji; Martin Uranjek od Male Nedelje v Brežice; Franc Gomboc iz Gornje Lendave v Beltince; Janez Sukič, II. kaplan v Dolnji Lendavi za I. kaplana istotam.

Podelitev župnije. Župnija Ljubno v Savinjski dolini je bila podeljena z nastopom 1. marca g. Milošu Turku, župniku na Bučah pri Kozjem.

Nesreče

Huda nesreča zaradi padca s kozolca. Na kmetijski šoli v št. Juriju ob juž. žel. je padel 17 letni gojenec tako nesrečno s kozolca, da si je zlomil levo roko in nogo.

Največja naša tovorna ladja se potopila. Jugoslovanski parnik »Avala« je na poti krog južne Afrike, 50 km zapadno od rtice Dobre nade vsled neprodušne megle zadel ob podmorsko pečino in se potopil dne 3. februarja. Posadka se je rešila. »Avala« je bila stara deset let in je imela 10.750 ton. Ladja je bila naložena s koksom in na poti iz Anglije v Egipt.

Razne požarne nesreče. V Radvanju pri Mariboru je zgorela večja množina slame posestniku Ivanu Valiču. V tem primeru gre za požig in so ljudje takoj osumili kot požigalca Franca Lubajnskega, ki je že bil pred leti radi zažigalne strasti strah in trepet po mariborski okolici in predvsem v Radvanju in Razvanju. Slednjič so Lubajnskega le izsledili in je bil obsojen na dve leti. Kaze je radi pomilostitve prestal in se je pred kratkim vrnil v Radvanje. Orožniki so tudi v tem primeru prijeli Lubajnskega, ki pa taji krivdo.

Razne novice

Premogovnik prodan na dražbi. Na dražbi je bil prodan premogovnik Stanovsko pri Poljčah, kjer so se vrstile ena stavka za drugo radi neizplačevanja rudarskih mezd. Upnikov je bilo 65 in med temi naj-

več rudarjev, katerim je dolgoval lastnik zaslužek. Premogovnik je kupil na dražbi v Ljubljani z vsemi napravami in 177 prostosledi v krajih Slov. Bistrica in Slov. Konjice industrijec Milinov iz Zagreba za 175.000 din.

Praktična iznajdba za avtomobiliste. G. Pongrac iz Rajhenburga, ki je znan po več praktičnih izumih, je dogradil model avtomobila, pri katerem je rešil na praktičen način dolgotrajno in mučno obračanje avtomobila na ozki cesti. Pongracov avto se dvigne s pomočjo krivuljnih koles nekoliko od tal in se obrne na mestu krog svoje osi. Ves postopek obračanja se izvrši v štirih presledkih in ni nič bolj zamuden kakor dosedanj z menjavanjem brzine. Ob tekočem motorju premakne vozač vzvod in avtomobil se začne obračati ter se zasuje za tisti kot, ki je zaželen, da se obrne. Nova priprava se da vstaviti v vsak poljuben avto ter so njeni stroški preračunani od iznajditelja na 3000—4000 din. Iznajdba ima še to prednost, da odpade običajno dvigalo, ki ga rabi vozač pri popravih. Pri novi napravi pritisne vozač na vzvod in že se dvigne avto toliko od tal, da je mogoče spremeniti obroče. Pongracova novotarija bo dobrodošla tudi v garažah, kjer bo avto lahko stal vedno na suhem in se kolesni gumi ne bo kvaril na večkrat mokrotnih tleh.

Najboljše surovine, največja izdatnost in polna teža so odlike terpentinskega mila »Oven«. Za svoje perilo rabite samo ta odlični domači izdelek.

Pri motnjah v prebavi, pri napetosti, vzdigovanju, zgagi, povzročeni po hudi zapelki, je zelo primerno vzeti na večer pol kozarca naravne »Franz-Josefove« grenke vode, zjutraj na tešče pa isto množino. Prava »Franz-Josefova« veda se izkazuje vedno kot popolnoma zanesljivo sredstvo za čiščenje črev. (Ogl. reg. S. br. 30.474/36.) 1138

Obžalovanja vredni slučaj

V Mariboru prijeta hrvaška žeparja. Zadnjo soboto so imeli pekovski pomočniki pri Gambrinu v Mariboru plesno prireditev. Med plesalce sta se prištelila dva tujca, ki

Zobje iz umetne smole

»Völkischer Beobachter« poroča, da se je posrečilo berlinskeemu zobotehniku Ernestu Schneblu izum, ki ga čaka nemara še velika bodočnost. Gre za zobe iz umetne smole. Če bi se zobarji oprljeli Schnebllove metode, bi Nemčija prihranila na leto 5000 kg zlata, ki ga sedaj porabijo v zobozdravniški stroki.

Dvakratni »zračni milijonar«

Letalski kapitan nemške »Lufthanse« Liehr je na poletu med Helsinkforsom in Revalom dosegel 2.000.000 km v zraku. 2.000.000 km v zraku je izreden dogodek in prav malo je pilotov, ki bi bili toliko preleteli. Kapitan Liehr leta več kot deset let po isti progi med Berlinom in Revalom.

V Kazimirjevih očeh je zagorel plamen. Strastno je dejal:

»Da, Nina! Rad bi, da z nikomur ne bi hodila, govorila, nikomur se smejala, nikogar poslušala, ker te tako ljubim, da si včasih želim, da bi samo midva živela na svetu, vsi drugi pa bi izginili.«

Zardel je. V njegovem glasu je bilo nekaj takega, kar je Nino plašilo. Poznala je Kazimira in vedela, da je v razburjenosti vsega zmožen. Čutila je, da ga bo morala nekako pomiriti. Priliznjeno je rekla:

»O, Kazimir, kak moč ste vi! Recite, ali ni največja nesreča zame, da se ne morem v vas zaljubiti? Kakega zlatega moža bi imela! In kako ste korajžen! Nikogar se ne bojite. Toda poslušajte me! Nočem, da bi Štefana Kmicica nabili. Nič hudega mi ni storil.«

Kazimir je ostrmel. Zdelo se mu je, da ga Nina hoče za norca imeti. Jezno je vprašal:

»Zakaj si mi potem pripovedovala o tem govedu, če te ni žalil?«

Nina se je smejala. Vedno se je smejala, če ni vedela, kaj naj stori. Včasih pa je jokala. Jok in smeh sta včasih najmočnejši orožji.

»Zakaj sem pripovedovala?... Veste... Sicer pa čemu toliko izprašujete?... Samo to sem hotela vedeti, ali me res ljubite in mislila sem, da se o tem na ta način najlažje prepričam. Ker sem vedela, da če me res ljubite, se boste razjezili ob misli, da me je kdo žalil.«

Kazimira ni mogla prepričati. Sumljivo jo je gledal in vprašal:

»Nina, samo to bi rad vedel, čemu ta neumnost? Sploh pa mi povej, ali je to resnica, kar si nazadnje rekla?«

»Resnica, resnica!« je zatrjevala navihanka. »Pri moji duši!«

Mož še ni verjel.

»Od kod pa poznaš Kmicica?« je vprašal. »Ali je tvoj prijatelj?«

»Ka-aj? Moj prijatelj?« je ogorčeno vzkliknila Nina. »Ta Poljak? Ta bi bila lepa!... Veste, prijateljica mi ga je pokazala na cesti in me vprašala, kaj rečem: ali je lep? Toda jaz sem ji povedala, da ne najdem na njem nič posebnega. To je res vse, kar vem o njem. Le na to sem mislila, kako zabavno bi bilo, če bi v vas vzbudila ljubosumnost zaradi koga. Tako sem se spomnila na tega fanta.«

Kazimir se je pomiril. Cigaro je vzel iz ust in se je zadovoljno zasmejal.

»Nina, daj mi poljubček, potem bom vse verjel,« je dejal in šel proti njej.

Nina je nagajivo odkimala.

»Danes ne. Jutri, a samo v slučaju, če boste zelo pridni in me ubogali...«

Kazimir se je obotavljal. Potem je vzel klobuk in šel proti vratom.

(Dalje prihodnjik)